

Vaskrs nas poziva da se izmirimo

05/05/2013 22:21 by Administrator

Dragan Grujić, sveštenik u sabornom hramu Hrista Spasitelja u Banjaluci, naglašava da nas Vaskrs poziva da se sa svima izmirimo. Podsjeća da je i Gospod oprostio svima, pa tako i ovaj praznik pravoslavne Srbe poziva da se ujedine. "Mi moramo da shvatimo da kao pojedinci ne možemo da opstanemo, ni politički, ni ekonomski, ni vjerski", poručuje Grujić.

NN: Koliko je, po simbolici, Vaskrs bitan praznik? GRUJIĆ: Prije svega, moramo da konstatujemo da je Vaskrs najradosniji i najvažniji hrišćanski praznik. Mnogi pravoslavci, a pogotovo pravoslavni Srbi, stavljaju težište na Božić, koji jeste jako bitan i nezamjenjiv praznik u istoriji Crkve. Ali, suština naše vjere jeste praznik Vaskrsenja. Jer, kakav bi bio smisao da je Gospod rođen, a da nije vaskrsao? Faktički, za našu spasenje u tom slučaju ne bi bilo mjesta. Vaskrs po svojoj teološkoj simbolici ima najveći značaj i prvo mjesto, jer se tada u potpunosti ispunjavanju sve naše želje i naše teške. A, potreba naša hrišćana jeste da, kao što je Gospod vaskrsao i ustao iz mrtvih, isto tako i mi pobijedimo smrt. NN: Vaskrsu je prethodio niz drugih povezanih praznika. GRUJIĆ: Da, Vaskrs ne dolazi iznenada, već imamo pripremu. Taj praznik se i obilježuje, ustanovom Crkve koji se naziva veliki odnosno Masni ili vaskršnji post. Svaka sedmica posta govori o smislu i značaju Vaskrsa. Veliki post završava se strasnom sedmicom, koja se tako zove zbog Hristovih stradanja, i tada sve dane u toku te sedmice nazivamo velikim, kao što su Velika srijeda, Veliki petak... Na Veliku srijedu Gospod je izdan, na Veliki četvrtak služio je liturgiju sa svojim apostolima, a na Veliki petak je stradao i razapet. Sam praznik Vaskrsenja je stoga centralni događaj koji simbolizuje pobjedu Hristovu nad smrću, odnosno našu nadu i vjeru i potrebu da i mi živimo. Kada je o postu riječ, on ima svoj duboki značaj, a smisao je da stavimo težište na duhovne vrijednosti. Tijelo se umiri, dok duša traži Boga. To vrijeme, u kojem obilježujemo Vaskrs, predstavlja melem na rani mnogim ljudima. Tada ljudi spoznaju našu da promijene neke svoje greške. Mi vidimo da ljudi koji dolaze u crkvu i te kako popravljaju greške. Post, dakle, ne smijemo da baziramo samo na hranu, jer bi to bio formalan pristup postu. Jako je bitno da promijenimo svoj način razmišljanja, komunikacije, te da promijenimo svoj odnos prema Bogu. To je ono na šta nas post poziva. Onaj vjernik koji je to shvatio, post će da realizuje u punom kapacitetu. Vaskrs po svojoj teološkoj simbolici ima najveći značaj i prvo mjesto, isti kao Grujić NN: A ta nam, zapravo, donosi praznik Vaskrs? GRUJIĆ: Praznik Vaskrs daje nam potpunu sliku onog u šta vjerujemo. Pravoslavlje i Crkva ne smiju da budu samo folklor, običaj. Crkva ne odbacuje te momente, ali je najvažniji teološki momenat, koji je pretočen u praksu. Svaki pravoslavni hrišćanin bi svoj identitet trebalo da počine upravo u crkvi, na liturgiji. Mi smo malo obrnuli stvari - uživamo u običajima, a propustimo najvažnije. Kakav je smisao vaskršnjeg ručka, farbanja jaja, družanja, ako tog jutra nismo otišli u crkvu? Crkva treba da bude mjesto gdje se susrećemo sa Bogom i gdje naše je svaki naš praznik. Tako treba da bude i za Vaskrs. NN: Koje vrline treba da njegujemo na ovaj, najveći praznik? GRUJIĆ: Hrišćanin treba da to bude tokom Masne godine i ne treba da se pravi selekcija između ovih i onih dana. Naravno, svaki praznik ima svoju ar i značaj. Kada je Vaskrs u pitanju, nama je najpotrebnije da se izmirimo i pomirimo sa svima. Vaskrs nas poziva na to. Kao što je Gospod oprostio svima, tako i ovaj praznik nas, pravoslavne Srbe, poziva da se ujedinito oko vaskrsloga Hrista. Bitni su sloga i jedinstvo. Mi moramo da shvatimo da kao pojedinci ne možemo da opstanemo, ni politički, ni ekonomski, ni vjerski. Sva razdvajanja uništavaju i našu porodicu i našu društvo i našu otadžbinu. Zato Crkva naše pravoslavne Srbe poziva da se okupimo pod jednu zastavu, zastavu vaskrslog Hrista, da pružimo ruku jedni drugima i oprostimo. Općite interese treba da stavimo ispred ličnih. Ovo vrijeme u kojem živimo je za nas pravoslavne Srbe najteže u zadnjih nekoliko vijekova, po pitanju razjedinjenosti, gubitka teritorija, odstupanja od vjere, zaboravljanja Crkve. Ako zaboravimo našu istorijsku dimenziju, bojim se da će biti budućnost da nam bude tmurna. NN: Na žalost, među nama je danas mnogo siromašnih i bolesnih. Da li bi na Vaskrs trebalo da višnje pomognemo tim ljudima, ali i da se zavjetujemo da ćemo to da činimo i poslije ovog velikog praznika? GRUJIĆ: Čini mi se da se pokazuje vrlo jasno da ona porodica koja se udalji od svoje vjere i Crkve, i zaboravi bitne postulate hrišćanstva, odnosno pravoslavlja, naše je da se ponajviše krajnje egoistično. U takvom

društvu stradaju mnogi, a govorimo tu o siromasinima, penzionerima, ratnim vojnim invalidima, njihovim porodicima...

Jednostavno, oni koji mozdaju imaju previše, mozdaju nemaju osjećaj da neko nema ništa. To najviše boli jer pravoslavni Srbin nije tako živio. U vrijeme naših djedova i pradjedova znalo se ko je domačin u selu i kome može da se ode i da se kaže kada se nema. On je bio spreman da pomogne. Danas je došlo vrijeme da onaj ko ima ne vjeruje onome ko nema. Stoga, kao mi je mladih ljudi koji, idući trbuhom za kruhom, odlaze iz RS. To su stvari koje bole nas u Crkvi. Boli nas što neke stvari teško mogu da se promijene. Zato imamo potrebu da ljude pozovemo da maksimalno budemo okrenuti jedni prema drugima. Mladi ljudi se vraćaju Crkvi NN: Da li ste zadovoljni odnosom mladih ljudi prema vjeri i Crkvi? GRUJIĆ: Sve veći broj mladih ljudi dolazi u crkvu, što nas raduje. Tome je doprinijela vjeronauka. Razbijene su tabu teme koje su postojale između mladih ljudi i svećenika. Mladi ranije nisu znali kako da priđu svećeniku, kako da ga oslove, da sa njim razgovaraju. Danas mladi ljudi ine dominantan dio vjernika u crkvi - posjećuju je, mole se, pričaju se. A, moramo da shvatimo da je pravoslavni hrišćanin samo onaj koji se pričauje.

Izvor vijesti: Nezavisne